

Algemene beschouwing ChristenUnie, 6 november 2014

Algemeen

We hebben een bewogen bestuursjaar, maar ook in zijn algemeenheid een zeer roerige en bewogen periode achter de rug. De vorige algemene beschouwing had al een sfeer in zich van een startende verkiezingscampagne. De gemeenteraadsverkiezing van maart jl. gaf een nieuw beeld van hoe de Ridderkerkse inwoners Ridderkerk bestuurd willen zien. Geen spectaculaire aardverschuivingen maar toch voldoende beweging, mede door de uitbreiding van het aantal raadszetels van 27 naar 29. De nieuwe krachtsverhoudingen in de raad bracht ook met zich mee dat er een andere mix van partijen terug keerde in het nieuw gevormde college.

Naast deze min of meer feitelijke zaken waren er natuurlijk de meer bestuurlijke zaken die onze aandacht en zeker niet in de laatste plaats ook veel van onze vergadertijd vroegen. De drie decentralisaties, taken van de landelijke naar de gemeentelijke bestuurstafel schuiven, vroegen om veel aandacht en studie en zullen dat de komende jaren van ons blijven vragen. Ook niet te vergeten is de start van de BAR samenwerking, die vanaf 1 januari van dit jaar veel impact binnen onze gemeente had, maar ook bij de andere gemeentehuizen binnen de BAR samenwerking. Op deze plaats willen we daarom ook onze waardering uitten naar de ambtenaren, griffie en allen die direct of indirect bij al dit werk betrokken waren en de komende periode zullen zijn.

Naast al deze meer lokale ontwikkelingen zijn we ook als wereldburgers in het afgelopen jaar geconfronteerd met zeer complexe wereldproblemen en met schokkende en gewelddadige zaken die we elkaar als mensen kunnen aandoen en feitelijk ook aandoen. En het zijn geen zaken meer die ver van ons af liggen, ook Ridderkerkse inwoners zijn er onderdeel van geworden en de dreiging stopt niet bij onze gemeentegrens. Het is daarom een zegen te mogen weten en daarvan uit te mogen werken, ook op politiek gebied, dat er Goddelijk wereldbestuur is, waarbij niets Hem ontgaat en ook niets buiten Zijn wil om plaatsvindt in deze wereld. Dat maakt ons niet minder verantwoordelijk, maar het hangt niet van ons af. Met die waarden willen we als ChristenUnie politiek bedrijven. Meer dan ooit worden we gedwongen na te denken en te spreken over de waarden die ten grondslag liggen aan ons handelen. Waar staan we

voor? Hoe kijken we naar onze wereld, ons land, onze gemeente waarin we leven? Hoe ziet de wereld eruit die we nastreven? In onze optiek niet een wereld van alleen maar groei en welvaart, maar meer een wereld van welzijn en er met elkaar er voor elkaar zijn. Blijven kijken naar het algemeen belang, zelfs over de gemeentegrens heen.

We zullen traditiegetrouw de huidige programma's kort bij langs lopen. We kijken uit naar de nieuwe opzet van de begroting, waar we als raad interactief bij betrokken worden en die per 2016 gehanteerd zal gaan worden. **Vraag: kan het college al iets aangeven wanneer hiervan iets naar ons toekomt?**

De burger als partner

De overheid is er voor de samenleving en niet andersom. De bekende kernwaarden van de ChristenUnie: dienstbaar zijn, vrijheid hebben en duurzaamheid nastreven zijn ook voor de ChristenUnie fractie van Ridderkerk de uitgangspunten bij hun handelen en keuzes maken.

De beleidsontwikkelingen die centraal staan in dit programma hebben een flinke impuls gekregen door de beleidswijzigingen vanuit de hogere overheid. De vele verschuivingen van hogere naar lagere overheid brengt veel met zich mee. Het meer inzicht hebben van de gemeentelijke overheid op wat de burgers verlangen c.q. nodig hebben, is hierbij erg bepalend geweest. Dit mede ingegeven door de noodzaak van bezuinigingen en de stellige verwachting dat deze verschuiving van taken de noodzakelijke bezuinigingen ook realiseerbaar zouden maken. Het samenwerken met derden, zoals inwoners, andere gemeenten, andere organisaties etc., moet tot een maximaal rendement kunnen leiden. De ChristenUnie is een warm voorstander van het maximaal betrekken van de wijkbewoner bij zijn wijk. Dat wil niet zeggen dat het een 'u (wijkbewoner) vraagt en wij (gemeentebestuur) draaien'-cultuur wordt. De wijkparticipatie moet tweerichtingsverkeer zijn. De wijkbewoner heeft of krijgt rechten, maar zal ook plichten moeten accepteren. We zouden het als ChristenUnie zeer op prijs stellen als meer zichtbaar en herkenbaar wordt dat de wijkbewoner meer kan en mag gaan doen binnen zijn wijk, zijn straat, zijn buurtje. Betrek de wijkbewoners en ondernemers van Ridderkerk bij het bijvoorbeeld onder begeleiding onderhouden en indelen van het openbaar groen.

De samenspraak met andere organisaties, ondernemers en andere overheden moet intensief worden gevoerd. De maatschappelijk veranderingen zijn van dien aard dat frequent afstemmen met elkaar gewenst en vereist is.

Participatie is niet altijd eenvoudig, het roept vaak verwachtingen op die niet direct of nooit realiseerbaar zijn. Dit vraagt om duidelijke participatie, die van te voren aangeeft wat de grenzen zijn waarbinnen participatie mogelijk is. De gemeente blijft uiteindelijk verantwoordelijk voor wat er in zijn gemeente plaatsvindt.

Het punt van ruimtelijke ontwikkeling enerzijds en economische belangen anderzijds roept nog wel eens tegenovergestelde belangen op. Wat tot voor kort ruimtelijke ordening heette, is waarschijnlijk het meest zintuiglijke onderwerp waarmee de politiek zich bezighoudt. We zien het, we horen het, we ruiken het, als we ons hoofd buiten de deur steken. De omgevingswet die er straks aan komt, gaat een grote impact hebben op ons wonen, werken, reizen en recreëren is de verwachting. De belangen zijn vaak tegenstrijdig.

Belangenbehartigers hebben vaak last van 'dakkapelgespletenheid', als we zelf een dakkapel willen plaatsen, vinden we het vanzelfsprekend dat dit moet kunnen, maar als de buurman het ook wil, maken we bezwaar i.v.m. minder zonlicht en het verliezen van privacy. Kortom: dat vraagt om een objectieve, onafhankelijke benadering die van een gemeentebestuur gevraagd mag worden en die het algemeen, maatschappelijk belang kan dienen.

In dit kader passen Nieuw Reijerwaard, de boomgaard, de huisartsenpraktijk in Rijsoord, de nieuwbouw in Slikkerveer, openbaarvervoer invulling etc. aardig. Het zijn allen onderwerpen die voor een tweedeling zorgen. Medestanders en tegenstanders die vaak beiden vanuit hun oogpunt gelijk hebben. Maar er zal een beslissing genomen moeten worden die een zo groot mogelijk draagvlak heeft in de samenleving en die bijdraagt aan de ontwikkeling van een straat, wijk of gemeente of zelfs aan een regio. Daarbij niet alleen kijkend naar het belang of het nut voor morgen, maar ook naar het nut en het belang naar de toekomst voor onze kinderen en kleinkinderen. Neem vooral de betrokkenen tijdig mee in de procesgang van deze besluitvorming, dat voorkomt frustratie en onbegrip.

We zijn als ChristenUnie een warm voorstander van goed openbaar vervoer. De mobiliteit per fiets ontwikkelt zich in de grote steden overweldigend. Een goed en veilig fietspadennetwerk en daaraan gekoppeld goede stallingsmogelijkheden moet alle aandacht hebben, ook in Ridderkerk. Onze

overtuiging is dat als dit goed geregeld is, men sneller de fiets zal pakken. Wellicht zouden we ook de ondernemers in Ridderkerk kunnen stimuleren om voor hun personeel het fietsen aantrekkelijker te maken. Hierbij moeten we beginnen met het eigen gemeentepersoneel. **Vraag: kan het college ons de zekerheid bieden dat het dubbele fietspad aan de Vlietlaan gerealiseerd gaat worden in 2015?**

Naast het eigen vervoer is er ook het openbaar vervoer. We maken ons zorgen dat de bezuinigingen consequenties zal hebben voor de OV-lijnen. We willen juist pleiten voor een verdere verbetering van het openbaar vervoer, zowel tijdens de spitsmomenten maar ook in de daluren, ook kijkend naar de avonduren. We pleiten al langer voor de mogelijkheid van een opstapplaats in Bolnes voor de Fast Ferry lijn. **Vraag: kan het college hierover al iets concreets melden, nadat we al diverse malen te horen hebben gekregen dat er overlegd wordt met de instanties?**

Tot slot wat dit programma-onderdeel betreft: we willen een krachtig appel doen voor het groen in onze gemeente. De openbare ruimte staat qua onderhoud onder druk. We zijn een tandje lager gegaan in het op niveau houden van de buitenruimtes. We merken dat door eigen waarneming, maar ook door reacties van bewoners. **(We zullen met een motie komen om het signaleren van misstanden door burgers in de buitenruimte beter en makkelijker onder de aandacht te brengen van de gemeente.)** Men vindt dat het rommeliger en smeriger wordt, onkruid staat hoog en openbare grasvelden worden minder gemaaid. Het is een bekend gegeven dat waar vuil is, ook vuil bij komt. We zouden er op willen aandringen te bezien of we hier toch niet meer aan moeten en kunnen doen. Dit in nauw overleg met wijkbesturen en desnoods met individuele burgers. Maak gebruik van het onderzoek wat recent is gehouden waaruit bleek dat veel inwoners zich nauw bij hun straat, en wat daarin gebeurt, betrokken voelt. **Vraag: kan het college ons gevoel delen dat we eigenlijk meer zouden moeten doen aan het onderhoud in de openbare buitenruimte? Zou het college daar extra financiële middelen voor willen inzetten als die ruimte er is of t.z.t. komt?**

De burger als kiezer

De kiezer spreekt, middels de gemeenteraadverkiezingen, normaal gesproken één keer in de vier jaar zijn oordeel uit over de raad. In de tussenliggende

periode is het natuurlijk essentieel dat de politiek luistert naar de inwoners en de ondernemers en een duidelijke richting aangeeft waar het met de gemeente heen wil. Luisteren wil niet zeggen dat alles voetstoots zal worden overgenomen. De realiteit leert dat een gemeentebestuur en raad een bredere blik hanteren en ook moeten hanteren dan de bewoner in de wijk dat pleegt te doen. Vormen van directe democratie, zoals een raadplegend referendum, vinden wij slechts acceptabel als het representatieve aspect overeind blijft, alleen het correctieve referendum voldoet daar aan. De ChristenUnie is wel voorstander van het **burgerinitiatief**, waarbij een bepaald aantal burgers een onderwerp op de agenda kan zetten. Burgerinitiatieven hebben een meerwaarde in een democratische besluitvorming en verdienen aanmoediging.

Onze wens is dat de gestarte ideeën dag navolging krijgt, niet alleen in het concreet uitvoeren van zo'n dag, maar ook het daadwerkelijk proberen zichtbaar te maken aan hen die op zo'n dag de moeite nemen zich te melden, dat er concreet werk wordt gemaakt van de aangedragen wensen en verlangens. Natuurlijk altijd in het kader van haalbaarheid en de brede wenselijkheid van e.e.a.

Van de kiezer zal ook steeds meer een regionale blikverruiming worden gevraagd. Het maken van beleidsplannen en de uitvoering daarvan is niet alleen meer mogelijk tussen de grenzen van de plaatselijke gemeente. Steeds meer zal er over de grenzen heen gekeken moeten worden en ook de samenwerking moeten worden gezocht. Enerzijds de taakverruiming en de inhoudelijke verzwaring van de taken van de lokale bestuurders en anderzijds de mindere middelen die beschikbaar zijn om die taken in te vullen, maken samenwerking in regionaal verband noodzakelijk. Natuurlijk zullen we alert moeten blijven op de eigen identiteit van onze gemeente in deze bestuurlijke ontwikkelingen.

De burger als klant

Naast dat de burger een goede dienstverlening verwacht van de gemeente, wil de burger ook op een gemakkelijke manier worden bediend. Voor de één zal dat zijn uit de benadering 'gemak dient de mens' terwijl het voor de ander bittere noodzaak is om op een voor hem of haar gemakkelijke manier te worden bediend. Niet iedereen is voorzien van de digitale

communicatiemogelijkheden en ook niet iedereen kan er mee uit de voeten. De zorg en welzijn taken van de lokale overheid worden steeds belangrijker. De portefeuillehouder in onze gemeente heeft zowel financiën als zorg en welzijn onder haar beheer. Een hele verantwoordelijkheid, zeker in deze beginjaren waarin nog zoveel onduidelijk is hoe deze lokale zorginvulling gaat uitpakken. In hoeverre zullen de zorgtaken door mantelzorgers, burens en familie worden opgepakt. Zelfredzaamheid wordt het grote streven voor de komende jaren. Iets willen nastreven is één, maar of het in de praktijk ook realiseerbaar is, is twee. Belangrijk in dit geheel is wel dat we de zekerheid moeten kunnen blijven geven als gemeente naar de zorgvragers dat er altijd hulp zal zijn voor de kwetsbare burgers. De opeenstapeling van problemen is voor een beperkte groep niet te overzien en door gemis aan hulp uit de directe omgeving zal ondersteuning nodig blijven van de overheid. We doen daarom een dringend beroep op het college om waar nodig en waar mogelijk de onderliggende steun, in welke vorm dan ook, te geven aan organisaties die nauw betrokken zijn bij de transitie van de zorgtaken naar de gemeente. Daarbij gaan we ervan uit dat ook de vraag uit het veld naar bijvoorbeeld financiële ondersteuning niet lichtvaardig wordt gesteld. Ook daar zal men zich moeten realiseren dat deze 'aardverschuiving' in de zorgaanpak in eerste instantie ingegeven is vanuit besparingsoogmerk.

Echter in de zorg gaat het om meer dan geld alleen. Het gaat vooral om zorg voor elkaar. Zorg dat mensen niet in een vrije val geraken. Zorg over wat voor samenleving we willen zijn. Willen we de eenzaamheid blijven zien van sommige ouderen? Willen we nog wel aandacht geven aan de zieken in de straat, de lichamelijk en verstandelijk gehandicapte in de wijk? Of denken we alleen in oplossingen van tehuizen of nog erger, de prenatale test die ouders voor onmenselijke keuzes stelt? Laten we alle initiatieven die ontwikkeld worden, op welke manier dan ook, ondersteunen als gemeente. **Vraag: is het college bereid initiatieven die ontwikkeld worden om de zorg voor elkaar te organiseren, ook daadwerkelijk te ondersteunen wanneer daar behoefte aan is?**

We hebben vorig jaar als ChristenUnie via een aangenomen motie gepleit voor het oprichten van het Michahuis in de voormalige huishoudschool. Een centrale plek in Ridderkerk vanwaar uit diverse hulporganisaties hun werk zouden kunnen doen. Een centrale plek waar iedere Ridderkerk terecht kan voor ondersteuning of om zijn hulp aan te bieden voor anderen. We hebben begrepen dat het realiseren daarvan in het pand aan de Koninginnenweg niet

haalbaar was en dat nu het pand aan de De Genestetstraat daarvoor in aanmerking zou kunnen komen. Wij stellen ons voor dat dit pand dan ook uitermate geschikt zou zijn voor de kleding- en voedselbank. Wellicht is het college bereid deze concentratie van hulpvraag en hulpaanbod ook financieel te ondersteunen. **Vraag: kunt u aangeven of dit al een definitieve vorm heeft gekregen en of er inmiddels al activiteiten worden ontwikkeld? Ziet het college mogelijkheden, om in de startfase, deze concentratie financieel te ondersteunen?**

Naast de zorgvraag hebben we de nauw daarmee samenhangende vraag naar werk en inkomen. Veel zorgvragen komen voort uit het gemis van werk en daarmee vaak ook het gemis aan inkomen. Het ontberen van geld of het te weinig hebben van geld werkt door in sociaal gedrag maar zeker ook in de fysieke gesteldheid van mensen. Van wezenlijk belang is het daarom mensen zinvol bezig te laten zijn en daar ook waardering voor te hebben en uit te spreken. Dat geldt zowel voor gezonde als lichamelijk en/of geestelijk beperkte mensen. Dus niet alleen uit financieel oogpunt deze mensen op weg naar werk helpen maar het moet ook een natuurlijke verantwoordelijkheid van ons allen zijn om hier ons steentje aan bij te dragen. De participatiesamenleving, daar moeten we toch voor gaan!

De burger als wijkbewoner

Een recent onderzoek gaf aan dat de inwoner zich prima thuis voelt in zijn eigen straat of wijk. Hoe dichterbij, hoe meer betrokken. De ChristenUnie is ervoor de wijk aan de inwoner te 'geven'. Wij zijn er van overtuigd dat dit de wijk zeker ten goede zal komen. Laat hen zelf bepalen in hoeverre de wijk schoner, geriefelijker zou moeten worden. Laat hen zelf meedoen aan het onderhouden van hun wijk. Stel desnoods een eigen wijkbudget ter beschikking om e.e.a. te realiseren. Natuurlijk zijn er zaken die vanuit het gemeentehuis bepaald moeten worden, maar ook dan is het er bij betrekken van de inwoners zeker de moeite waard.

We pleiten als ChristenUnie ook al jaren voor een betere toegankelijkheid van de rivieroever voor de inwoners. De kilometers lange verbinding tussen het Ridderkerkse vaste land en het water vinden wij op te weinig plekken toegankelijk. We willen zoveel mogelijk gelegenheid creëren voor de inwoners om te kunnen recreëren aan de rivierkant. In dit kader zijn we ook benieuwd

naar de realisering van het Waalbos.

Vraag: kan het college aangeven wanneer de Crezépolder toegankelijk gaat worden en wanneer het Waalbos zichtbaar gaat worden voor de Ridderkerkse inwoners.

De voorzieningen in de wijk moeten aansluiten op de wensen van de inwoners. Het programma (4) geeft aan dat een goed voorzieningenniveau in de wijken essentieel is. We hebben sterk het idee dat deze voorzieningen in de wijk eerder terug lopen dan dat het als essentieel wordt gezien. Steeds meer buurtwinkels, financiële instellingen etc. gaan weg uit de wijk. We zouden graag stimuleringsmaatregelen willen zien van het college om deze terugloop te stoppen en juist nieuwe mogelijkheden te enthousiasmeren.

De vervoersmogelijkheden in en buiten de wijken vragen voortdurend om aandacht. Het driehoeksveer kan in de knel komen wanneer het waterbusvervoer zich doorontwikkeld. Wij dringen er bij het college sterk op aan alles er aan te doen het driehoeksveer te behouden. Ook zouden we graag zien dat de ontwikkeling van lokale kleine openbaarvervoerbusjes tussen de diverse Ridderkerkse wijken wordt gestimuleerd bij de vervoersautoriteit, om voor de ouderen ook meer mobiliteit te bieden. Natuurlijk blijft de ChristenUnie opkomen voor optimale fietsmogelijkheden. Goed onderhouden, veilig en zoveel mogelijk vrij liggende fietspaden blijft prioriteit 1 als het om lokale verplaatsing gaat.

De ChristenUnie is een warm voorstander van de aanleg van glasvezel in Ridderkerk. We zijn op dit vlak in de achterhoede geraakt in Nederland. Vele gemeentes zijn ons reeds voorgegaan en het is toch eigenlijk ondenkbaar, deel uitmakend van de grote metropool regio Rotterdam/Den Haag, dat hierop zelfs nog geen enkel zicht is voor Ridderkerk.

Vraag: kan het college hierover al iets concreets melden?

De insteek van het college rond afvalscheiding baart ons zorgen. Grondstoffen worden schaars. Onze wens is dat meer afval weer als grondstof terug in de keten moet. De verbeteringen rond afvalscheiding stagneerden in 2014: we zitten nu op 44% i.p.v. het streefcijfer van 58%. De landelijke overheid vraagt om een significante verbetering tot 65%. U stelt voor in 2015 een aanzet te doen tot verbetering, maar u geeft direct aan dat de gewenste 65% niet haalbaar zal zijn. Kunt u t.z.t. aangeven wat er moet gebeuren om deze 65% wel haalbaar te doen zijn? De gemeente zou meer moeten gaan doen op het vlak van gescheiden inzameling. **We komen daarvoor met een motie.**

De burger als onderdaan en belastingbetaler

Veiligheid en je veilig voelen. Twee aspecten die iedere burger zal aanspreken. Ook in Ridderkerk kunnen helaas velen meepraten over zich onveilig voelen of slachtoffer zijn van grote of kleine criminaliteit. Ook in Ridderkerk moeten we alert zijn op wat er in onze directe omgeving gebeurt en wordt waargenomen. Inbraken, ramkraken, autodiefstallen en het zelfs het inbreken in kerkgebouwen zijn geen uitzondering. Daarnaast hebben de politieke ontwikkelingen in de wereld hun invloed op het zich veilig voelen van burgers op straat. De ontmoeting op straat van twee of meer anders gekleurde Nederlanders kan al tot onrust en een onveilig gevoel zorgen, terwijl daar geen enkele reden voor hoeft te zijn. Ook op dit vlak is het van belang er te zijn voor je naaste. Waakzaamheid voor je eigen, maar ook voor de spullen van de mensen uit je omgeving. Onze overtuiging is dat het attenderen van elkaar op onveilige of onbetrouwbare zaken veel leed kan voorkomen.

Wat de regelgeving betreft pleiten we voor een soepele en coulante aanpak, wat niet wil zeggen dat er op willekeurige manier met vergunningen moet worden omgegaan. Het enthousiasme van veel vrijwilligers mag echter niet de dupe worden van al te bureaucratisch handelen als het om vergunningen gaat. Natuurlijk blijven veiligheid, orde en ordentelijkheid de maatstaf voor de vergunning verstrekking.

Financiën en economie

We staan er financieel goed voor. Grote bezuinigingsoperaties lijken er voor de komende jaren niet aan de orde. De dekkingsreserve wordt indien nodig aangesproken en voor de langere termijn wordt een dekkende begroting, zonder de reserves aan te spreken, nagestreefd. De lasten voor de inwoners is minimaal gestegen en de risico's zijn, ook op de grondexploitatie, aanvaardbaar.

De ChristenUnie is voorstander van een financieel sober beleid, ook voor de komende jaren en een beperkte lastendruk voor de inwoners. De komende jaren bevatten nog veel onzekerheden wat betreft de financiële ontwikkelingen. De financiële ontwikkelingen binnen het sociale domein, als gevolg van de verschuiving van Rijk naar lokaal, zijn nog zeer onzeker. Ook de invoering van de vennootschapsbelasting voor gemeentes bergt nog wat

onzekerheden in zich, wat eventueel nog financiële gevolgen kan hebben voor onze begroting van de komende jaren.

Als Ridderkerkse inwoners en zeker ook als gemeente bestuur mogen we best trots zijn op de economische bedrijvigheid in onze gemeente. Prachtige bedrijven met wereldnaam zijn binnen onze grenzen actief. Een grote verantwoordelijkheid voor het gemeente bestuur, ook op dit vlak, om deze bedrijven ruime mogelijkheden te geven op het gebied van bedrijfsvoering en expansie. Ook interesse van nieuwe bedrijven moet gekoesterd worden.

Afsluitend

Tot slot willen wij God danken voor de rust, de welvaart en de financiële mogelijkheden die we als gemeente Ridderkerk mochten en mogen ontvangen. Laten we meer verwonderd en dankbaar zijn over wat we allemaal wel hebben en wat minder mopperend op wellicht een stukje inleveren of het misschien nu niet kunnen realiseren van een wens of verlangen. Om ons heen kijkend in de wereld moeten we concluderen dat onze welvaart niet iets vanzelfsprekends is.

Ook willen we de ambtenaren, college, griffie en al die velen die in stilte hun vaak vrijwillige werk doen, dank zeggen en hun Gods zegen toewensen die zo onmisbaar is hierbij.

Namens de fractie van de **ChristenUnie**,

Cor Louter

Vragen:

- 1.** Pag. 2 (nieuwe begroting): kan het college al iets aangeven wanneer hiervan iets naar ons toekomt?
- 2.** Pag. 4: kan het college ons de zekerheid bieden dat het dubbele fietspad aan de Vlietlaan gerealiseerd gaat worden in 2015?
- 3.** Pag. 4 (Fast Ferry-lijn Bolnes): kan het college hierover al iets concreets melden, nadat we al diverse malen te horen hebben gekregen dat er overlegd wordt met de instanties?

4. Pag. 4: De ChristenUnie komt met een motie om het signaleren van misstanden door burgers in de buitenruimte beter en makkelijker onder de aandacht te brengen van de gemeente.
5. Pag. 4: kan het college ons gevoel delen dat we eigenlijk meer zouden moeten doen aan het onderhoud in de openbare buitenruimte? Zou het college daar extra financiële middelen voor willen inzetten als die ruimte er is of t.z.t. komt?
6. Pag. 6: is het college bereid initiatieven die ontwikkeld worden om de zorg voor elkaar te organiseren, ook daadwerkelijk te ondersteunen wanneer daar behoefte aan is?
7. Pag. 7 (pand aan de Genestetstraat): kunt u aangeven of dit al een definitieve vorm heeft gekregen en of er inmiddels al activiteiten worden ontwikkeld? Ziet het college mogelijkheden, om in de startfase, deze concentratie financieel te ondersteunen?
8. Pag. 7: kan het college aangeven wanneer de Crezéepolder toegankelijk gaat worden voor de Ridderkerkse inwoner?
9. Pag. 8 (aanleg glasvezel): kan het college hierover al iets concreets melden?
10. Pag. 8: De ChristenUnie komt met een motie m.b.t. gescheiden afvalinzameling.